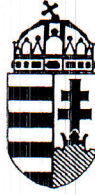

Pesti Központi Kerületi Bíróság
P.91.337/2016/7.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Olsavszky Péter ügyvéd (1244 Budapest, Pf. 903.) által képviselt

(OTP Faktoring Zrt.) **felperes által**

a dr. [redacted] ügyvéd ([redacted]) által képviselt

OTP Faktoring Zrt. (1066 Budapest, Mozsár utca 8.) **alperes** ellen

végrehajtás megszüntetése iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság a P.91.337/2016/7. számú, végrehajtási záradékkal ellátott okirattal elrendelt és a Dr. [redacted] és [redacted] Végrehajtó Iroda előtt [redacted] számon folyamatban lévő végrehajtást megszünteti.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 972.179.- (kilencszázhetvenkétezer-százhetvenkilenc) Ft perköltséget.

Felhívja a bíróság az alperest, hogy az adóhatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 1.031.340,- (egymillió-harmincegyezer-háromszáznegyven) Ft illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett, de jelen bíróságnál 3 példányban írásban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt közösen kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésben kérheti tárgyalás megtartását.

I N D O K O L Á S

A felperes és adóstársa [redacted] november 14. napján Kockázatfeltáró nyilatkozatot írt alá az alperesi jogelődötől igényelt devizában nyilvántartott lakás- és jelzálogtípusú hiteligénylés során, amelyben az adósok kijelentették, hogy tudomással bírnak arról, hogy a kölcsönszerződésbe rögzített deviza árfolyama napról napra változik (svájci frank esetében bármilyen irányban és bármilyen mértékben),

ezért az esedékesség napján megfizetendő részlet forint összege előre nem megállapítható. Amennyiben a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyama gyengül, a devizában megállapított törlesztőrészek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben emelkedhet.

Az Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Nyrt. és az OTP Jelzálogbank Zrt. mint hitelezők és [redacted] adós, valamint [redacted] adóstárs/zálogkötelezett között [redacted] december hónap 28. napján dr. [redacted] közjegyző által [redacted] sorszámú közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés jött létre. A kölcsönszerződés I/1. pontjában a kölcsön összege 11.520.000,- Ft-ban került rögzítésre azzal, hogy a kölcsön összegének devizában való megállapítása a folyósítás napján érvényes bank által alkalmazott vételi árfolyamon történik, amellyel az adósokat a hitelezők a folyósítási értesítő megküldésével tájékoztatják.

A kölcsönszerződés I.2.b. pontja alapján a jelzálogul lekötött ingatlanra vonatkozó - a jelzálogbankot egyedüli kedvezményezettként megjelölő a hitel és egy éves járulékai erejéig - érvényes és hatályos teljes körű vagyonszerzés szerződés bemutatása a hitelezőknek (Az ebben a pontban megkövetelt biztosítás díjának becsült összege havi 3.000,- Ft, azaz háromezer forint).

A kölcsönszerződés I.2.c. pontja alapján a III.3. pontban megjelölt lakossági folyószámla létének igazolása, a számlaszám bejelentése, valamint a megbízás megadása a hitelezőknek a havi törlesztőrészek beszedésére a lakossági folyószámláról.

Az I.2.d. pont alapján az igényelt kölcsönösszeg 1%-ának (egy százalékának) megfelelő összegű, de legalább 60 CHF (hatvan svájci frank) hitelkeret beállítási jutalék megfizetése. A II. pont alapján az induló teljes hiteldíj mutató THM) a jelen közjegyzői okirat aláírásakor évi 8,08 % (nyolc egész nyolc század százalék). Az induló teljes hiteldíj mutató meghatározása a forint fizetések alapján történt. Az induló teljes hiteldíj mutató megállapítása körében a fizetések más devizanemre átszámításánál figyelembe vett, a bank által alkalmazott deviza vételi és eladási árfolyam érvényességének napja: [redacted] k) év december hónap 27. (huszonhetedik) nap.

A II.1. pont alapján a kölcsön ügyleti kamata e közjegyzői okirat aláírásakor évi 5,45% (öt egész negyvenöt század százalék).

A II.2. pont alapján a kezelési költséget e közjegyzői okirat aláírásakor évi 2,04% (kettő egész négy század százalék). A kezelési költséget az adósok a folyósítás napjától kötelesek a hitelezők részére megfizetni.

A II.4. pont alapján az adósok fizetési késedelem esetén a késedelem idejére a hitelezőknek késedelmi kamatot kötelesek fizetni. A késedelmi kamat éves mértéke mind a kölcsöntőke, mind a hiteldíj fizetési késedelem esetén: a késedelembe esés időpontja szerint ügyleti kamatláb, plusz a késedelem időszakában a Ptk. 301. § (2) bekezdése szerinti kamatmérték együttes összege, de legalább a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mérték.

A III. pont szerint az adósok egyetemlegesen kötelezik magukat, hogy a devizában nyilvántartott kölcsön - az esetleges árfolyamváltozások figyelembe vételével megállapított - forint ellenértékének megfelelő összeget kölcsön jogcímén, valamint annak járulékait (ügyleti kamat, kezelési költség), továbbá a késedelmi kamatot jelen közjegyzői okirat szerint, az esedékességkor megfizetik a hitelezőknek. A szerződő felek megállapodnak abban, hogy a jelen közjegyzői okiratban foglalt kölcsönszerződés alapján az adósok terhére mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozás tekintetében, annak közokirati tanúsításaként, az adósoknak a hitelezőknél vezetett számlái és a hitelezők vonatkozó bizonylatai alapján készített közjegyzői ténytanúsítványt fogadják el. Az adósok és a zálogkötelezett alávetik magukat annak, hogy a jelen közjegyzői okirat alapján az

adósok terhére fennálló kölcsön- és egyéb járuléktartozás összegét, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén is, a hitelezők felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa.

A III.1. pont alapján a kölcsön lejárt, futamidő: 17 (tizenhét) év (204, azaz kettőszáznégyszáz hónap). A törlesztés kezdete (az első törlesztő részlet esedékessége): a kölcsönösszegeből az első folyósítást követő hó 4. (negyedik) napja. A végső lejárati idő: (.) év december hó 31. (harmincegyedik) napja. A lejárati idő a törlesztés kezdete (az első törlesztő részlet esedékessége) időpontjától függően változhat.

A III.2. pontja alapján a törlesztőrészek száma 204 (kettőszáznégyszáz). A III.2.B/ alapján a hitelezők az adósok részére a tőketörlesztésre a futamidő első 100 (egyszáz) hónapjára haladékot, azaz türelmi időt (a továbbiakban türelmi idő) biztosítanak. A türelmi idő alatt az adósok csak a hiteldíjat (kamat, kezelési költség) kötelesek megfizetni. A türelmi idő lejártát követően az adósok a hátralévő futamidő alatt egyenletes törlesztéssel kötelesek teljesíteni. A tőke: türelmi idő lejártát követően havonta, minden hónap 4. (negyedik) napján esedékes, egyenletes törlesztéssel. A hiteldíj (kamat, kezelési költség): havonta, minden hónap 4. (negyedik) napján esedékes, egyenletes törlesztéssel. A jelen közjegyzői okirat aláírásának napján a törlesztőrészlet összege a bank által (.) év december hónap 27. (huszonhetedik) napon alkalmazott deviza eladási árfolyam figyelembe vételével: 452 CHF (négy százötvenkettő svájci frank). Az egyes fizetendő törlesztőrészek forint összegét a bank az általa alkalmazott, az esedékesség napját megelőző napon érvényes deviza eladási árfolyam alapján határozza meg.

A kölcsönszerződés III.2. pontja alapján a szerződés módosítási díj jelenlegi mértéke a visszafizetés 1,7 %-a.

A kölcsönszerződés V.6. pontja értelmében az adósok és a zálogkötelezett a jelen szerződés aláírásával tudomásul veszik, hogy a forint/deviza árfolyam piaci mozgásából adódóan felmerül a veszteség kockázata. Az adósok és a zálogkötelezett kijelentik, hogy tudomásuk van arról, hogy a jelen szerződés futamideje alatt a folyósítás napján érvényes, a bank által alkalmazott forint/deviza árfolyamhoz képest a forint árfolyamának gyengülése esetén a devizában megállapított törlesztő részek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet. Tudomásul veszik, hogy ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ők viselik. Az adósok kijelentik, hogy az árfolyamkockázatból adódóan veszteség lehetőségét gondos megfontolás tárgyává tették és fizetőképességüknek megfelelően mérlegeltek.

A szerződő felek megállapodtak abban, hogy a jelen szerződésben nem szabályozott kérdésekben a Ptk.-ban, a jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló törvényben, a bankhitelre vonatkozó jogszabályokban, valamint a Hitelezők Általános Üzletszabályzatában, és a devizában nyilvántartott lakáscélú és jelzálog típusú konzorciális OTP hitelekéről szóló Üzletszabályzatában foglaltak az irányadók. A szerződő felek - egymás közötti viszonyukban - megállapodnak abban, hogy a jelen jogügyletek közjegyzői okiratba foglalásával felmerült, összesen 105.650,- Ft azaz egyszázkettőezer-hatszázötven forint közjegyzői díj és költség az adósokat terheli. Az adósok és a zálogkötelezett kijelentik, hogy jelen szerződés aláírását megelőzően a Hitelezők Általános Üzletszabályzatát és a devizában nyilvántartott lakáscélú és jelzálog típusú konzorciális OTP hitelekéről szóló Üzletszabályzatát kézhez kapták, az abban foglaltakat megismerték, megértették, és magukra nézve kötelezőnek elfogadták.

Az OTP Jelzálogbank Zrt. és az OTP Bank Rt. által február 20. napjától érvényes a devizában nyilvántartott lakáscélú és jelzálog típusú konzorciális OTP hitelekre vonatkozó szerződés részét képező üzletszabályzata az alábbi releváns rendelkezéseket tartalmazza:

7.1. pontja alapján a devizahitelt és annak járulékait minden naptári hónap negyedik napján esedékes, havi törlesztő részletekben kell az adósnak megfizetnie. Az esedékes havi törlesztőrészletek a szerződés szerinti teljesítés esetére érvényesítendő ügyleti kamat és kezelési költség időarányos részét is magukban foglalják. Az OTP-LTP betét engedményezése mellett a futamidő első 49 hónapjában a türelmi idő csak a hiteldíj törlesztésére kerül sor, az 50-52. hónapban az adósnak a hitelszámlára a türelmi idős törlesztőrészlet kell fizetnie. Az OTP-LTP szerződés kiutalásakor a megtakarítás rendkívüli törlesztésként kerül elszámolásra, majd ezt követően az adósnak a fennálló tartozását minden naptári hónap első napján esedékes havi törlesztőrészletekben kell megfizetnie, mely magába foglalja a tőketörlesztés mellett az ügyleti kamat és kezelési költség időarányos részét is. Az OTP Garancia Biztosító Rt. Forrás, illetve Stádium életbiztosítása mellett nyújtott lakáscélú devizahitelek esetében a devizahitel tőkeösszegének törlesztése a Garancia Biztosító Rt. szolgáltatásának időpontjában, a hiteldíj törlesztése pedig havonta történik.

A 7.2. pont értelmében a havi törlesztőrészlet összegét a hitelezők az alábbiak figyelembevételével állapítják meg: a folyósított hitel összege, a hirdetmény szerinti költségek, a hitelezők által megállapított maximális törlesztési idő. Az adósnak a devizában nyilvántartott kölcsön forint ellenértékét kell megfizetnie. Az egyes törlesztőrészletek forint ellenértékét a hitelezők az OTP Bank Rt. által alkalmazott, az esedékesség napját megelőző napon érvényes deviza eladási árfolyam alapján határozzák meg. A hitelezők az ügyleti év (a hitel folyósítását követő minden 12 naptári hónap) kezdetekor fennálló tartozás, és a még hátralévő futamidő alapján évente, valamint az aktuális tartozás és a még hátralévő futamidő napján minden kamatváltozáskor meghatározzák a fizetendő havi törlesztőrészlet összegét. Kamatváltozás esetén a felszámított hiteldíjról és az új törlesztőrészlet első esedékességéről, az ügyleti év végén a fennálló hiteltartozás összegéről, a felszámított hiteldíjról, annak időközi változásáról, a teljesített fizetésekről és a fizetendő törlesztőrészletről írásban tájékoztatják az adóst. Írásban történő tájékoztatásnak minősül a mindenkor érvényes hirdetményben való közzététel is.

Az OTP Bank Nyrt. 2016. április 10. napján kelt dr. [redacted] budapesti közjegyző előtt [redacted] 1. számú közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatában a fenti kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta hivatkozással arra, hogy az adósok fizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget.

Dr. [redacted] közjegyző előtt [redacted] szám alatt végrehajtási záradék került kibocsátásra, amely alapján a közjegyző megállapította, hogy [redacted] március 30. napján a [redacted] számú közokiratba foglalt kölcsönszerződés alapján 73.912,49 CHF és ennek [redacted] napjától a kifizetés napjáig járó évi 8,1% + 2,83% késedelmi kamata + évi 2,04% kezelési költség, valamint 3.563,33 CHF lejárt ügyleti kamattartozás és ennek [redacted] napjától a kifizetés napjáig járó évi 8,1% + 2,83 % késedelmi kamata, valamint 753,9 CHF lejárt kezelési költség és ennek [redacted] napjától a kifizetés napjáig járó évi 8,1% + 2,83% késedelmi kamata, valamint 103,98 CHF lejárt késedelmi kamattartozás kölcsön jogcímen végrehajtható.

Dr. [redacted] és Társai Végrehajtó Iroda előtt [redacted] sorszám alatt a fenti végrehajtható okirat alapján végrehajtási eljárás van folyamatban, amelynek során a végrehajtó 7. számú végzésével a felperes [redacted] KKV-nál fennálló munkabéréből 33 % erejéig letiltást kezdeményezett. A végrehajtási eljárás során összesen 672.179,- Ft összeg levonására került sor, amelyből a munkadíj összege 258.090,- Ft, a költségátalány összege 129.045,- Ft, a készkiadás összege 15.000,- Ft, a behajtási jutalék összege 6.814,- Ft, az általános költségátalány összege 763.230,- Ft volt.

A tényállást a bíróság a csatolt iratok és a felek nyilatkozatai alapján állapította meg.

A felperes keresetében a végrehajtás megszüntetését kérte a Pp. 369. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel arra hivatkozással, hogy az általa állított okokból a perbeli végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

Álláspontja szerint a szerződés 2/2014. polgári jogegységi határozat 1. pontja értelmében semmis tekintettel arra, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozóan a felperes nem kapott világos és érthető tájékoztatást. A szerződésben foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat (V.6. pont) a 2/2014. számú polgári jogegységi határozatban foglaltaknak és az Unió irányelveknek és az Európai Unió Bírósága C26/13. számú ítéletében foglaltaknak nem felel meg. Abban csak az árfolyamkockázat telepítéséről és nem annak ismertetéséről van szó, a tájékoztatásból nem derül ki, hogy az árfolyamkockázatnak nincs felső határa. Fentiekre tekintettel a szerződés feltétel tisztességtelennek minősül és ennél fogva a Ptk. 209/A. §-a alapján semmis.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a kölcsönszerződés III. pontja a 18/1999. (II. 05.) Kormányrendelet (továbbiakban: Kormányrendelet) 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontja értelmében tisztességtelennek minősül. Álláspontja szerint ezen kikötés alapján egy biankó tartozáselismerés feljogosítja az alperest arra, hogy már akkor is végrehajtást kezdeményezzen, ha nincs követelése, hanem csak követelést állít és ezzel szemben a felperest kényszeríti arra, hogy egy végrehajtás megszüntetése iránti perben számára kedvezőtlen felperesi pozícióban bizonyítsa, hogy a követelés nem jött létre érvényesen. Álláspontja szerint azon rendelkezés, miszerint kizárólag az alperes kimutatásai irányadóak a felperes tartozásának megállapítása szempontjából, az alperest kizárólagosan jogosítja föl, hogy a szerződésszerű teljesítést megállapíthassa.

Hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés nem jött létre a Ptk. 205. §-a értelmében, illetve semmis abból a szempontból, hogy az a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik tekintettel arra, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza a szerződés tárgyát, a kölcsön összegét. Álláspontja szerint a szerződés tartalma alapján figyelemmel a 6/2013. és 1/2016. jogegységi határozatban foglaltakra sem számítható ki, sem a kölcsön összege, sem pedig a törlesztőrészletek összege.

Álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy a kölcsön mely naptári napon, mely időpontban kerül folyósításra, és az sem, hogy a bank mely időpontban érvényes devizavételi árfolyamot alkalmazza. Az adós csak a folyósítási értesítéssel tudhatja meg, hogy mennyi lesz a kölcsön összege devizában.

Hivatkozott arra, hogy a szerződés nem felel meg a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, mivel nem tartalmazza kiszámítható módon a törlesztőrészletek számát és összegét. A szerződés III.2. pontjában ún. türelmi idő konstrukció kialakítására került sor, azonban a szerződés alapján a teljes szerződés létszakasz, így a türelmi idő lejártát követő időszak vonatkozásában a törlesztőrészlet kiszámításának módja nem került meghatározásra. Önmagában az egyenletes törlesztésre vonatkozó előírásból csak annyi következik, hogy a részletek alapvetően kiegyensúlyozottan alakulnak adott cikluson belül, azonban nem derül ki, hogy a törlesztőrészlet egyes elemi milyen számítás alapján, milyen arányban kerülnek felszámításra, valamint az LTP szerződésből befolyt összeg beszámításának pontos módja sem került meghatározásra.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a szerződés nem tartalmazza a THM helyes mértékét, továbbá a hitelbírálati díjat, az LTP díját, a folyószámla-vezetés díját és a késedelmi kamat mértékét vagy az azokra vonatkozó becslést, amelyek a THM-en kívüli költségek és díjak.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a szerződés érvénytelen abból a szempontból is, hogy a Hpt. 78. §-ában foglaltakba ütközik. Nyilvánvalóan az alperes nem végezte el a felperes hitelképességének megfelelő vizsgálatát, amelyre köteles lett volna.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a közjegyző a Vht. 23/C. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésével törvénysértő módon látta el záradékkal a végrehajtás alapjául szolgáló okiratot tekintettel arra, hogy az a tartozás összegét nem tartalmazta egyértelműen. Álláspontja szerint a közjegyzői okirat záradékolására a Vht. 23/C. § (1) bekezdésében foglaltak, valamint a közjegyzői eljárásról szóló törvény megsértésével került sor. Ebben a körben is hivatkozott arra, hogy a végrehajtási záradék kiállítására a szerződés III. pontjában található tisztességtelen szerződési feltétel alapján az alperes által egyoldalúan állított tartozásmennyiség alapján került sor, ezért a záradék kiállítása törvénysértő. Perköltségigényt terjesztett elő.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás kapcsán arra hivatkozott, hogy a felperes a szerződéskötést megelőzően 2013. november 14-én kockázatfeltáró nyilatkozatot írt alá, amelyben tájékoztatták a felperest a deviza-árfolyamváltozásból eredő kockázatáról és ennek ismeretében döntött a szerződés megkötéséről. A nyilatkozat kiemelte, hogy a svájci frank árfolyama napról-napra változik és ezen változás bármilyen mértékű és bármilyen irányú lehet. Tartalmazta, hogy a törlesztőrészek forintban megfizetendő értéke jelentős emelkedésének lehetőségével számolnia kell a felperesnek. Hivatkozott továbbá a kölcsönszerződés V.4. pontjában foglaltakra, amely szerint a felperes tudomásul vette és vállalta az árfolyamváltozásból eredő kockázatot. Hivatkozott a Kúria 6/2013. polgári jogegységi határozatában foglaltakra, azaz arra, hogy a tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyam-változás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára vagy valószínűségére. Álláspontja szerint a tájékoztatás a 2/2014. polgári jogegységi határozatban foglaltaknak teljes mértékben megfelelt. Ennek ismeretében a felperes nem gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós vagy őt csak korlátozott mértékben terheli.

A hitelbírálattal kapcsolatos felperesi előadás kapcsán arra hivatkozott, hogy a Hpt. 78. §-ában foglaltak esetleges megsértése a szerződés érvénytelenségét nem eredményezik. Ugyanakkor arra hivatkozik, hogy szükség esetén a hitelbírálatra vonatkozó iratok a bank belső iratanyagában fellelhetőek.

A kölcsönszerződés III. pontjában foglalt rendelkezés tisztességtelenségére vonatkozó felperesi előadás kapcsán arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a felek a szerződésben a közokirati ténytanúsítványra vonatkozó kikötéssel a hitelezőt terhelő bizonyítási kötelezettség teljesítésének módjában állapodtak meg egymással. E rendelkezés megfelel a Hpt. 206. §-ában foglaltaknak. Mely szerint a hitelintézet tájékoztatásra és forgalmi összesítő közlésére köteles, ugyanakkor a másik félnek lehetősége van ennek vitatására. Hivatkozott arra is, hogy a banki kimutatások nem lehetnek alkalmasak a befolyt összegekre, amit a kintlévőségek korrekt és átlátható elszámolásának a biztosítására. A Hpt. 206. § (2) bekezdése értelmében a számláról megküldött kimutatást elfogadottnak kell tekinteni, ha az ügyfél a kézbesítéstől számított 60 napon belül nem emelt kifogást. Mind a régi, mind az új Hpt. rendelkezései módot adnak a felperesnek arra, hogy a tájékoztatás tartalmát vitassa, ezzel szemben kifogással éljen. Álláspontja szerint a pénzügyintézmény az ügyfél hátrányára bizonyítási terhet vagy kizárólagos értelmezési jogot nem állapított meg.

Pusztán az öt terhelő bizonyítási kötelezettség módját határozták meg.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatos hivatkozás kapcsán hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés I.1. pontja tartalmazza a kölcsön forintban kifejezett összegét, továbbá azt, hogy annak devizában való megállapítása a folyósítás napján érvényes deviza vételi árfolyamon történik. Ennek megfelelően a kölcsön forint összege mellett egyértelműen meghatározásra került a deviza összeg megállapításának a módja is. Hivatkozott a 6/2013. jogegységi határozat III.2. pontjában foglaltakra, valamint a számvitelügyi törvény 60. § (1) bekezdésében foglaltakra. Álláspontja szerint tehát a kölcsönösszeg meghatározásának módja, egyaránt megfelel a Ptk. 523. §-ában foglaltaknak, valamint a jogegységi határozatba foglaltaknak is. Hivatkozott továbbá az 1/2016. jogegységi határozat 1. pontjában foglaltakra is, mely szerint akkor is megfelel a kölcsönszerződés a követelményeknek, ha a kölcsön összegét forintban határozza meg, feltéve, hogy a kölcsönösszeg devizából kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában. Ennek hiányában a folyósításkor az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.

A THM-re vonatkozó felperesi előadás kapcsán előadta, hogy az egyedi kölcsönszerződés, valamint az üzletszabályzat pontosan meghatározták a THM kiszámításának módját, illetve az annak megváltoztatására vonatkozó lehetőségeket. A kölcsönszerződés II. pontja tartalmazta a THM mértékét, ami évi 8,08 % volt. A kölcsönszerződés II.1. pontja tartalmazta a szerződés aláírásakor éves ügyleti kamatot 5,45 %, míg a II.2. pontja a kezelési költség éves mértékét 2,0 %. A szerződés II.4. pontja tartalmazta a késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezéseket, míg a III.2. a kölcsönösszeg egyéb díjak meghatározását, továbbá az induló törlesztőrészlet összegét. Álláspontja szerint a szerződés a THM vonatkozásában a THM rendelet 9. § (1) bekezdés a) pontjában, 11/B. § (1) bekezdésében, valamint (3) bekezdésében foglaltaknak megfelel a THM kiszámítására jogszabályszerűen került sor. Hivatkozott továbbá arra, hogy az üzletszabályzat III.3. pontja tartalmazta a THM kiszámításának képletét. Hivatkozott továbbá arra, hogy a november 17-étől hatályos hirdetmény 1. számú mellékletében olvashatók THM számítás során figyelembe vett költségek és azok várható összege. A folyószámla-vezetési költség kapcsán hivatkozott arra, hogy felperesnek nem kellett folyószámlát nyitnia, mert korábban is volt folyószámlája és így a folyószámlán nemcsak a törlesztéssel kapcsolatos tranzakciókat lehetett bonyolítani, ezért ez a díj nem kapcsolódik a perbeli kölcsönszerződéshez. Egyébként pedig a számlavezetési díjakra vonatkozó költségeket az adott számlára vonatkozó általános szerződési feltételek, illetve hirdetmények tartalmazzák.

A Hpt. 213. § e) pontjában foglaltak kapcsán arra hivatkozott, hogy a szerződés III.2. pontja rögzítette a törlesztőrészletek számát (204 hónap), továbbá esedékességét, mely minden hónap negyedik napja volt, valamint az induló törlesztőrészlet 452 CHF. Tartalmazta továbbá, hogy az egyes fizetendő törlesztőrészletek forint összegét, a hitelezők a bank által alkalmazott esedékesség napját megelőző napon érvényes deviza eladási árfolyam alapján határozzák meg. Továbbá, hogy az első törlesztőrészlet a folyósítás napján érvényes a banknál alkalmazott deviza eladási árfolyamban számított deviza összegéről a hitelezők folyósítási értesítő megküldésével tájékoztatják az adóst. Mivel a szerződés tartalmazza az induló törlesztőrészletek összegét, ezért az megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak. Előadta, hogy a futamidő első száz hónapjára türelmi idő biztosítottak a felperesnek. Ez idő alatt csak hiteldíjat (kamat és költség) kellett a felperesnek törlesztenie. A szerződés nem tartalmazhatja, hogy a türelmi idő elteltével mennyi lesz a törlesztőrészlet összege, mert az a türelmi idő elteltével került meghatározásra. Hivatkozott a

6/2013. jogegységi határozat III.2. pontjában foglaltakra, mely szerint nem szükséges, hogy a törlesztőrészletek összege tételesen szerepeljenek a szerződésben, elégséges ha azok kiszámítható módon vannak feltüntetve. A kölcsönszerződés III.2. pontja értelmében az adósok a hátralévő futamidő alatt egyenletes törlesztéssel kötelesek teljesíteni. A tőke a türelmi idő lejártát követően havonta minden hónap 4. napján esedékes egyenletes törlesztéssel. A hiteldíj kamat kezelési költség havonta minden hónap 4. napján esedékes egyenletes törlesztéssel. Hivatkozott továbbá arra, hogy a lakástakarék szerződés megtakarítási összege beszámításra kerül a tartozásba, amely szerződéskötéskor még nem ismert összeg. Azonban ez is befolyásolta a türelmi időt követő törlesztőrészlet összegét. Hivatkozott a Kúria Pfv.VI.20.970/2015/6. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.705/2014/14. számú döntésében foglaltakra, továbbá arra, hogy az üzletszabályzat 7. pontja, valamint a 7.1., 7.2. pontja a kölcsön törlesztésére vonatkozóan egyértelmű rendelkezéseket állapított meg.

A kereset az alábbiak szerint alapos.

A felperes kereseti kérelme jogalapjaként kizárólag a Pp. 369. § a) pontjában foglaltakra hivatkozott, mely szerint a követelés nem jött létre érvényesen, így a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által hivatkozott és esetlegesen bíróság által hivatalból észlelt okok alapján a szerződés létrejöttének hiánya, vagy érvénytelensége megállapítható-e.

A felperes keresetében a Pp. 369. § b) pontjában foglaltakra nem hivatkozott, továbbá nem terjesztett elő olyan tartalmú nyilatkozatot, mely szerint a követelés akár teljesítés folytán, akár más okból megszűnt volna vagy alacsonyabb összegben lett volna megállapítható.

Az irányadó bírósági gyakorlatra tekintettel első körben a szerződés létre nem jöttére vonatkozó felperesi hivatkozást vizsgálta, azonban azt az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

I. A kölcsön összege [Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pont, illetve Ptk. 205. § és 523. §]:

A Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés szerint a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyik fél által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodás szükséges. Nem kell megállapodniuk a feleknek olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.

A szerződés megkötésére egyaránt sor kerülhet írásban, szóban és ráutaló magatartással is. A szerződés létrejöttének nem feltétele annak írásba foglalása, ahhoz az kell, hogy a felek egybehangzó akaratnyilatkozata a szerződés lényeges körülményei tekintetében megállapítható legyen. A szerződés lényeges körülményei a kölcsön szempontjából a Ptk. 523. §-a alapján állapíthatók meg. Ez alapján a szerződés lényeges elemének a kölcsön összege tekinthető (BH1998.443.).

A fentiekre tekintettel akár az írásbeli szerződés hiányában is a kölcsönösszeg felperes részére történő folyósításával és a felperes teljesítésével, mint ráutaló magatartással a felek között a kölcsönszerződés létrejöttére sor került. Az írásba foglalás csak a szerződés érvényességének, de nem a létre jöttének feltétele. Mivel a perben nem volt vitás, hogy a kölcsönösszeget a felperes rendelkezésére bocsátotta - akár érvényes írásbeli szerződés hiányában is - a szerződés létrejötté mindenképpen megállapítható.

Az érvénytelenség kapcsán a 6/2013. polgári jogegységi határozat a deviza alapú kölcsönszerződések kapcsán rögzíti, hogy a deviza alapú kölcsönszerződések két meghatározási

módja közül egyik sem sérti a Ptk. 523. §-ában foglaltakat. Nem szükséges az, hogy maga a kölcsön során folyósított összeg és a törlesztés összege tételesen szerepeljenek a szerződésben, hanem az is elégséges, hogy ha azok kiszámítható módon vannak meghatározva. Erre tekintettel a bíróságnak a perben a teljes kölcsönszerződés, tehát a felperes által csatolt szerződés és az általános szerződési feltételek alapján kellett vizsgálnia azt, hogy a szerződés tárgya egyértelműen meghatározásra került-e, azaz a szerződés valamennyi rendelkezését egybevetve a kölcsön tárgya a folyósított összeg, továbbá a törlesztőrészek egyértelműen kiszámíthatók-e.

A bíróság a 6/2013. jogegységi határozat rendelkezései alapján megvizsgálta a felek között létrejött szerződést és megállapította, hogy a perbeli kölcsönszerződés tartalmazza a szerződés tárgyát, a kölcsön összegét, mivel a kölcsönszerződés I.1. pontja tartalmazta a kölcsön összegét forint (11.520.000,- Ft) pénznemben, a felek megállapodását az alkalmazandó átváltási árfolyamra (a bank által alkalmazott deviza vételi árfolyam) és a törlesztőrészek számát (204).

Az 1/2016. PJE határozat IV.1. pontja értelmében a fenti követelmény akkor teljesül, ha a szerződés a kölcsön összegét legalább a kirovó pénznemben meghatározza, ugyanakkor nem feltétele, hogy megadja az irányadó átváltási árfolyamot. Ennek esetleges elmaradása sem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, mert ilyen esetben ez ipso iure a folyósítás napjában rögzül.

II. A törlesztőrészek száma és összege [Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pont]

Mindenek előtt a bíróság rögzíti, hogy a törlesztőrészek meghatározásának elmaradása nem a szerződés létre nem jöttét, hanem annak érvénytelenségét eredményezi tekintettel arra, hogy a törlesztőrészek meghatározásának hiányában is létrejön a szerződés a felek közt, ilyen esetben a törlesztés vonatkozásában a Ptk. diszpozitív szabályai alkalmazandók a felek viszonyában [Ptk. 280. § (1) bekezdés a) pont].

A bíróság ugyanakkor alaposnak találta a felperes Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában rögzített érvénytelenségi okra történő hivatkozását. Az 1/2016. polgári jogegységi határozat értelmében kölcsönszerződés akkor felel meg a Hpt. vonatkozó rendelkezésének törlesztőrészlet meghatározása tekintetében, ha (A) az rögzíti a törlesztőrészek számát, azok pontos száma vagy a futamidő törlesztés határidő megadásával, (B) meghatározza a törlesztőrészek összegét, a számítás módja és az ehhez szükséges adatok egyértelmű meghatározásával, továbbá (C) tartalmazza a törlesztési időpontokat és az egyes törlesztőrészek esedékességét, akár annak naptárszerű megjelölésével, akár annak egyértelmű meghatározásával.

Ezen jogegységi határozatban rögzített három feltétel közül a törlesztőrészek száma (204), valamint a törlesztési időpontok (minden hónap negyedik napja) a szerződésben egyértelműen meghatározásra került. Ugyanakkor a törlesztőrészlet kiszámításának módja a szerződésben nem került rögzítésre.

Helyesen hivatkozott arra az alperes a 6/2013. polgári jogegységi határozatban, illetve az 1/2016. polgári jogegységi határozatban foglaltakra, hogy a szerződés érvényességének nem feltétele, hogy összegszerűen tartalmazza a törlesztőrészek összegét, elegendő ha azok kiszámítható módon vannak meghatározva a szerződésben. Nem helyes ugyanakkor az alperes azon álláspontja, hogy az érvényességhez elegendő az induló törlesztőrészlet összegének meghatározása.

Az 1/2016. polgári jogegységi határozat IV.2.b) pontjában foglalt feltételnek a kölcsönszerződés akkor felel meg - akár feltünteti az induló törlesztőrészlet összegét, akár nem - ha a kölcsönszerződésben vagy az annak részét képező általános szerződési feltételekben a számítás módja és az ehhez szükséges adatok egyértelműen megadásra kerülnek, azaz ez alapján a szerződés

hatálya alatt bármely későbbi időpontban a feltüntetett adatok alapján a fogyasztót terhelő törlesztési kötelezettség összege pontosan kiszámítható.

Az alperes által hivatkozott üzletszabályzat 7.1. és 7.2. pontjai alapján azonban ez nem állapítható meg. A 7.1. pontban az üzletszabályzat a türelmi idő szerződéses konstrukció kapcsán azt rögzíti, hogy az első 49 hónapban a türelmi idő alatt az adós csak hiteldíjat törleszt, míg az 50-52. hónapban a hitelszámlán a türelmi idő törlesztőrészletet kell törlesztenie. Az OTP-LTP szerződés kiutalásakor megtakarítás rendkívüli törlesztésként kerül elszámolásra, majd ezt követően a fennálló tartozás minden naptári hónap első napján esedékes havi törlesztőrészletekben kell megfizetnie, amely magába foglalja a törlesztés mellett az ügyleti kamat és kezelési költség időarányos részét. A 7.2. pontban az szerepel, hogy a havi törlesztőrészlet összegét a folyósított hitel összege, a hirdetmény szerinti költségek, valamint a maximális törlesztési idő alapján állapítják meg és a devizában nyilvántartott kölcsön forint ellenértékét kell megfizetni, amelyet az OTP Bank által alkalmazott esedékesség napját megelőző érvényes deviza árfolyam alapján határoznak meg a felek. Szerepel továbbá az is, hogy a hitelezők az ügyleti év kezdetekor fennálló tartozás és a még fennálló futamidő alapján évente, valamint az aktuális tartozás és a még hátralévő futamidő alapján minden kamatváltozáskor meghatározzák a fizetendő havi törlesztőrészlet összegét.

A fenti rendelkezések a bíróság álláspontja szerint pusztán csak azt határozzák meg, hogy az alperesnek a mikor (türelmi idő lejártát követően) kell kiszámolnia a felperes által teljesítendő törlesztőrészletek összegét, valamint azt, hogy ezen törlesztőrészletek milyen tételekből (hiteldíjből és tőke) tevődnek össze. Azonban a számítás pontos módjára, a számítás képletére, a számítás alapjául szolgáló adatokra nem tartalmaz olyan részletes rendelkezéseket, amely alapján az aktuális törlesztőrészlet összegére vonatkozó pontos számítás elvégezhető lenne. Ebben a körben utal arra is a bíróság, hogy a perbeli kölcsönszerződésben a felek 100 hónap türelmi időt kötöttek ki, azonban az üzletszabályzatban 49 hónapos türelmi idő szerződésre vonatkozóan található rendelkezések. Megállapítható tehát az is, hogy a szerződés egyedi és általános feltételei sincsenek összhangban.

A szerződésben valóban rögzítésre került, hogy az LTP szerződésből befolyó összeget a bank rendkívüli törlesztésként elszámolja, azonban e beszámítás pontos módja nincs meghatározva, nem állapítható meg, hogy a forintban összegyűlt megtakarítás összegét pontosan milyen időpontban, milyen árfolyam alapul vételével számítja be a bank az adós devizában nyilvántartott tartozásába. Nyilvánvalóan a beszámítandó összeg nagysága előre nem látható, ugyanakkor a beszámítás idejét legalább a másik szerződés lejártához viszonyítva szükséges lett volna meghatározni. Megjegyzi a bíróság, hogy amennyiben a felek közt létrejött lakás-előtakarékossági szerződés rendelkezik is a kiutalás időpontjáról, az jelen szerződés esetében a számításhoz szükséges adatok hiányát nem pótolja.

A kölcsönszerződés egyedi rész III. és III.1. pontjában foglaltak alapján a törlesztőrészletek összege nem számítható ki önmagában abból, hogy a türelmi idő lejártát követően az alperes a hiteldíjat, illetve a tőkét egyenletesen köteles megfizetni, ebből még nem állapítható meg, hogy a felperest terhelő törlesztési kötelezettség kiszámítására pontosan milyen adatok figyelembevételével kerül sor.

Az egyenletes törlesztési kötelezettség nem jelenti, hogy a felperes által megfizetendő törlesztőrészlet nagysága fix, az a szerződés tartama alatt nem változik. A szerződés maga is rendelkezik arról, hogy a pénzügyintézet évente köteles kiszámítani a törlesztőrészlet összegét, azonban ezen számítás részletes szabályai már nem kerültek meghatározásra.

A fentiekre tekintettel tehát a bíróság a felperesnek a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt érvénytelenségi okra vonatkozó hivatkozását alaposnak találta és ez alapján megállapította, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvénytelen. Erre tekintettel a bíróság a végrehajtást a Pp. 369. § a) pontja alapján megszüntette.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint a bíróság a felsorolt érvénytelenségi okok közül akár egyet is megállapíthatónak tart, akkor ezt követően további érvénytelenségi okok vizsgálata szükségtelen. Ugyanakkor a bíróság röviden utal arra, hogy a felperes által felhozott egyéb érvénytelenségi okokat milyen okból nem találta megalapozottnak.

III. A szerződéshez kapcsolódó költségek, díjak és a THM meghatározása [Hpt. 213. § (1) bekezdés b-c) pontjai]

A bíróság nem tartotta megalapozottnak a felperes azon hivatkozását, hogy a szerződés nem tartalmazta a szerződéshez kapcsolódó költségeket és díjakat. A Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjába foglaltakat nem lehet akként értelmezni, hogy a szerződésben a pénzügyi intézményi elképzelhető díjra vonatkozóan konkrét, pontos összeget és éves százalékban kifejezett mértéket állapítson meg függetlenül attól, hogy ezen díjak az adott szerződés kapcsán egyáltalán felmerülnek-e, vagy ilyen meghatározást a díj természete lehetővé tesz-e. A Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakat akként kell értelmezni, hogy a pontos összeg és az éves százalékban kifejezett érték feltüntetése nyilvánvalóan csak abban az esetben kötelező előírás, amennyiben az adott költség jellege, felmerülésének módja és időpontja ezt lehetővé teszi.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjában előírt, százalékban kifejezett érték meghatározásának kötelezettsége értelemszerűen csak a rendszeresen fizetendő díjakra, költségekre (pl. kezelési költség), vagy az olyan esetlegesen felmerülő költségekre vonatkozik, mint pl. az késedelmi kamat (Pf.II.20.775/2013.).

Az egyszeri alkalommal felmerülő költség esetében az éves, százalékos értékben való meghatározás nem lehetséges. Úgy szintén nem lehetséges a pontos összeg feltüntetése abban az esetben, hogy ha olyan díjról van szó, amelynek meghatározása bizonyos későbbi feltételektől függ, így például a közjegyzői díj esetében. Erre vonatkozóan a szerződésben meghatározott, becsült díj megfelelő tájékoztatásnak tekinthető.

A szerződés II. pontja, továbbá a szerződés elválaszthatatlan részét képező Hirdetmény – a tényállásban rögzítettek szerint – kellő pontossággal tartalmazta a felperes által kifogásolt díjakat és költségeket, illetőleg az azokra vonatkozó becslést, úgyhogy a szerződés ebből a szempontból nem tekinthető érvénytelennek.

Megjegyzi a bíróság, hogy a 1/2016. PJE IV.2.b) pontja értelmében, ha valamely költség vagy díj nincs a szerződésben egyértelműen meghatározva, emiatt a szerződés érvénytelensége nem állapítható meg. Ebből csupán az következik, hogy a pénzügyi intézmény e költségeket és díjakat jogszerűen nem számíthatja fel.

A szerződés II. pontja tartalmazza a THM éves százalékos formában kifejezett mértékét (8,08 %), az Üzletszabályzat III.3. pontja pedig tartalmazza a kiszámítás során alkalmazandó képletet.

Utal arra a bíróság, hogy a THM-re vonatkozó tájékoztatást tartalmazó szerződési rendelkezés esetében egyébként is csak a részleges érvénytelenség lenne megállapítható. A Ptk. 239. § (2) bekezdése értelmében a fogyasztói szerződés részleges érvénytelensége esetén az egész szerződés csak akkor dől meg, ha a szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető.

A bíróság álláspontja szerint a perbeli szerződés fogyasztói szerződésnek tekinthető, a THM éves

mértékére vonatkozó rendelkezés pedig olyan, a felek közt pénzmozgást, teljesítést nem eredményező rendelkezés, amely a szerződés teljesíthetőségét semmiben nem befolyásolja.

A THM feltüntetésére vonatkozó kötelezettség célja a fogyasztó tájékoztatása, az pusztán arra szolgál, hogy összehasonlítási alapot ad más hasonló hitelkonstrukcióval való összevetéshez, azonban e szerződési rendelkezés alapján a fogyasztónak, adósnak fizetési kötelezettsége nem keletkezik. A fogyasztó fizetési kötelezettsége a szerződésnek a törlesztésre, a díjak és költségek mértékére vonatkozó egyes, konkrét rendelkezésein alapul. A THM-re vonatkozó tájékoztatás részleges érvénytelensége esetén a teljesítésnek nincs akadálya, mivel a díjak és költségek összege, mértéke és esedékessége a szerződés többi rendelkezése alapján megállapítható.

IV. A szerződés III. pontjában foglalt szerződési feltétel tisztességtelensége [Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontja]:

A bíróság álláspontja szerint a szerződés III. pontjában foglalt feltétel tisztességtelensége nem állapítható meg. A szerződési feltétel értelmében a kölcsön és járulékaik összegének megállapítása szempontjából a bank nyilvántartása irányadó, amennyiben azonban ez téves, ezzel szemben a bizonyítás lehetősége fennáll.

A Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés a) pontja a perbeli szerződési feltételre nyilvánvalóan nem alkalmazható, mivel az nem a szerződési feltétel értelmezésére, hanem a fennálló tartozás nyilvántartására vonatkozóan fogalmaz meg szabályt, és nem kizárólag az alperest jogosítja fel erre, hanem fennáll az ellenbizonyítás lehetősége.

Az alperes által hivatkozott Hpt. 206. § (2) bekezdése értelmében az adós a pénzügyi intézet által megküldött kimutatás tartalmának vitatására jogosult, amennyiben azonban e joggal nem él, annak tartalmát elfogadottnak kell tekinteni. Azonban ez sem érinti a követelés érvényesíthetőségét, azaz még ezt követően is fennáll az ellenbizonyítás lehetősége.

A szerződési feltétel értelmében az alperes nem jogosult a teljesítés szerződésszerű voltának egyoldalú megállapítására és az a bizonyítási terhet sem változtatja meg. E szerződési feltétel alapján az alperesnek a fennálló követelése érvényesítésére semmilyen többletjogosultsága nem keletkezik, és a bizonyítási kötelezettsége sem változik meg. Az alperes továbbra is az általános szabályok szerint jogosult igényét érvényesíteni. Az alperes e feltétel hiányában is nyilvánvalóan saját nyilvántartása alapján jelölné meg követelése összecszerúségét, és semmi sem zárja ki, hogy a felperes igazolja, hogy ettől eltérően, nagyobb összegben, vagy szerződésszerűen teljesített az alperes számára.

A jelen per alapjául szolgáló ügyben a végrehajtás megindítását a közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozat képezte, amelyre tekintettel - e feltételtől függetlenül - a záradék kiállítására sor kerülhetett.

Megjegyzi a bíróság, hogy e feltételek tisztességtelensége is csak részleges érvénytelenséget eredményez tekintettel arra, hogy a perbeli szerződés fogyasztói szerződésnek tekinthető, így e feltétel tisztességtelensége még megállapíthatósága esetén sem eredményezné a teljes szerződés megdőlését, pusztán az érintett feltételt figyelmen kívül kellene hagyni a teljesítés során, tekintettel arra, hogy a szerződés e feltétel nélkül is teljesíthető [Ptk. 239. § (2) bekezdés]. Mivel az így figyelmen kívül hagyandó rendelkezés a felek közt létrejött követelést nem érinti, a felek közti teljesítésekre semmilyen befolyással nem bír, még abban az esetben sem eredményezné a követelés érvénytelenségét, ha annak tisztességtelensége megállapítható lenne.

V. Az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelensége:

A bíróság a szerződés V.6. pontjában, valamint az alperes által csatolt kockázatfeltáró nyilatkozatban foglaltak értelmezésével arra jutott, hogy a szerződésben az árfolyamkockázat

viselésére vonatkozó tájékoztatás a 2/2014. polgári jogegységi határozatban foglaltak figyelembe vételével megfelelt az egyértelműség és a világosság követelményének.

A 6/2013. PJE értelmében a tájékoztatásnak az árfolyam változásának lehetőségére és arra kell kiterjednie, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A jogegységi határozat értelmében a tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára.

A hivatkozott szerződéses rendelkezés nem tartalmaz olyan kitételt, amely arra engedne következtetni, hogy az árfolyamváltozás kockázata csak korlátozott mértékben terhelné a felperest. A szerződésben kifejezetten szerepel, hogy az adósok tudomásul veszik, hogy ezen kockázat kihatásait teljes mértékben ők viselik.

Az adósok által a szerződés megelőzően aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatban kifejezett szerepel, hogy svájci frank esetében az árfolyam bármilyen irányban és bármilyen mértékben változhat, amelyet az adósok tudomásul vettek, így megállapítható, hogy a tájékoztatás kiterjedt arra is, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa.

VI. A Hpt. 78. §-ának megsértése:

A Hpt. 78. §-ában foglalt előírás megsértése a szerződés érvénytelenségének megállapítására nem vezethet. Egyértelmű a bírósági gyakorlat abban a körben, hogy a más jogági jogszabályba ütközés az érvénytelenség jogkövetkezményét csak akkor vonja maga után, ha a jogalkotó a jogszabály megsértéséhez kifejezetten ezt a jogkövetkezményt fűzi. A Hpt. 213. §-a tartalmaz ilyen semmisségi jogkövetkezményt, azonban a 78. §-ában foglaltakhoz a jogalkotó a semmisség jogkövetkezményét nem fűzi. Abban az esetben, ha megállapítható lenne, hogy a hitelképesség vizsgálatára esetlegesen nem megfelelően került volna sor, ez akkor sem eredményezné a szerződés érvénytelenségét.

VII. A Vht. 23/C. § megsértése:

A felperes hivatkozott arra, hogy a végrehajtási záradék kiállítására közjegyző által a Vht. 23/C. § (1) bekezdés c) pontjában, illetve más jogszabályba (Kjtv.) ütköző módon került sor. Itt is utal a bíróság a fentebb rögzítettekre, mely szerint a más jogági jogszabályba ütközés az érvénytelenség jogkövetkezményét csak akkor vonja maga után, ha a jogalkotó a jogszabály megsértéséhez kifejezetten ezt a jogkövetkezményt fűzi. Így a Vht. rendelkezéseinek megsértése ennek hiányában az érvénytelenség megállapításához nem vezethet.

A Pp. 369. § a) pontjára alapított perben a felperes követelésének jogalapját az képezi, hogy a követelés érvényesen nem jött létre. Fentebb kifejtettek alapján a követelés mind a kölcsön összege, mind a törlesztőrészletek összege, mind a szerződésben meghatározott díjak és költségek tekintetében érvényesen létrejött, mivel ezeket a felek között létrejött kölcsönszerződés egyértelműen, vagy kiszámítható módon tartalmazza.

Egységes a gyakorlat abban a körben is, hogy az érvénytelenségi oknak a szerződés megkötésekor fenn kell állnia, utóbb bekövetkezett tény, vagy körülmény a követelés érvényességét nem érinti. Így az, ha a végrehajtás alapjául szolgáló okirat kiállítására esetlegesen törvénysértő módon került sor, az még nem eredményezi, hogy a szerződésben foglalt követelés nem jött volna létre érvényesen a felek közt.

A felperes lényegében a végrehajtási eljárási eljárás alapját képező okirat kiállításának jogszerűtlenségére hivatkozik, amely még megállapíthatósága esetében is pusztán azt eredményezhetné, hogy a bíróság kimondaná, hogy a közjegyzői okirat kiállítására törvénysértő módon került sor. Azonban a bíróság álláspontja szerint tekintettel arra, hogy jelen perben – a felperes keresetének jogcíme nyomán - kizárólag azt kell vizsgálni, hogy a követelés érvényesen

létrejött-e, a végrehajtás megszüntetésének azon alapon nincsen helye, hogy esetlegesen a záradék kiállítására törvénysértő módon került sor. Abban az esetben ha a záradék kiállítására törvénysértő módon került sor, akkor a felperesnek a záradék törlése iránti perben van lehetősége ezen igényét érvényesíteni, ahol a végrehajtás megszűnését nem a követelés érvényes létrejöttének hiánya, hanem az ezen követelés alapján kiállított végrehajtási záradék törlése fogja képezni. Erre azonban a Vht. 211. § (2) bekezdése alapján lefolytatott külön eljárásban kerülhet sor, a Pp. 369. § a) pontjára alapított végrehajtás megszüntetése iránti per kereteit ennek vizsgálata meghaladja tekintettel arra, hogy ez nem a követelés érvényes létrejöttét, hanem a végrehajtási eljárás megindítása feltételeit érinti.

Tekintettel arra, hogy a felperes pernyertes lett ezért a bíróság a felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperesi ügyvédi munkadíjból álló perköltségnek megfizetésére, amelynek összegét a bíróság 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérlegeléssel a pertárgyérték 5 %-ánál alacsonyabb összegben állapította meg figyelemmel arra, hogy az ügyben csak okirati bizonyításra került sor és a felperes által benyújtott előkészítő iratok száma, ennél magasabb összegű díj megállapítását nem indokolta. A bíróság szintén az alperest kötelezte a felperes által a végrehajtási eljárásban a végrehajtó tájékoztatása szerint megfizetett költségek felperes részére történő megfizetésére.

A bíróság a felperes költségmentessége folytán le nem rótt eljárási illeték összegét az Itv. 39. § (1) bekezdése 42. § (1) bekezdés a) pontja és a Pp. 24. § (2) bekezdés g) pontja alapján állapította meg és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy azt az alperes köteles megfizetni az állam javára.

Az alperes által az ellentmondás folytán lerótt illetékről külön rendelkezni nem kellett figyelemmel arra, hogy annak viselésére az alperes a pernyertességtől függetlenül köteles [Pp. 136/A. § (2) bekezdés].

A teljesítési határidő a Pp. 217. § (1) bekezdésén, a fellebbezési jogosultság a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. november 30.

dr. s. k.

bíró

A kiadmány hitelével

